

lovforslag, vi ved regeringen vil komme med til foråret.

Desværre er situationen jo den, at de EU-regler, der bliver vedtaget, under ingen omstændigheder kan blive så ringe på rettighedsområdet som dem, regeringen har bebudet, at den vil fremsætte til foråret.

Så jeg kan ikke se noget paradoks i Enhedslistens forslag, det går ud på at sikre anstændige rettigheder. Men jeg synes, der er et paradoks i, at statsministeren først vil have danske særregler på det her område, og så bagefter vil kæmpe for at få ophævet de danske særregler ved en folkeafstemning.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er da rigtigt nok, at jeg ikke har været statsminister så længe, men jeg har siddet i dette Folketing så lang tid også sammen med hr. Keld Albrechtsen, at jeg har al mulig grund til at undre mig over hr. Albrechtsens synspunkter i den her sag.

Det er korrekt, at der ligger et forslag fra Europa-Kommissionen, men det er jo slet ikke færdigbehandlet endnu. Der kan ske meget. Der kan løbe utrolig meget vand i stranden, inden det forslag er endeligt vedtaget. Men allerede nu er hr. Keld Albrechtsen i stand til at fastslå, at Enhedslisten og hr. Keld Albrechtsen fuldstændig ukritisk vil adoptere det, som de andre EU-lande måtte beslutte i fremtiden.

Jeg lytter mig næsten til, at hr. Keld Albrechtsen i dag hylder EU, er glad for EU, vil bruge EU til at gennemføre Enhedslistens politik. Da må jeg sige: Ganske vist har jeg ikke været statsminister ret længe, men jeg har siddet så længe i dette Folketing, at her undrer jeg mig.

Keld Albrechtsen (EL):

Hvis statsministeren havde fulgt med i den foregående folketingsvalgperiode, ville statsministeren vide, at jeg da gentagne gange havde opfordret Nyrupregeringen til netop med de her to spørgsmål at gå i forhandling med EU for at få en aftale med EU. Så det er der ikke noget nyt i. Det burde i og for sig ikke undre statsministeren, hvis han havde fulgt lidt med.

Men så vil jeg godt stille et spørgsmål til det andet forslag, de sociale rettigheder til tredjelands statsborgere, altså til indvandrere, som har lovligt ophold i EU, altså en indvandrer, der f.eks. bor i Tyskland og kommer til Danmark; der har regeringen ikke kunnet svare på, om man også her i Danmark vil sikre, at de får de

samme sociale rettigheder som andre, der lovligt opholder sig i Danmark, f.eks. danske statsborgere.

Det er det, Kommissionen foreslår, og det er da et simpelt, fornuftigt forslag at gennemføre for at undgå, at vi får en opdeling i befolkningen i nogle, der har sociale rettigheder, og nogle, der ikke har sociale rettigheder. Er det ikke fuldstændig elementært at tilslutte sig et sådant forslag? Og hvorfor har regeringen heller ikke kunnet tage stilling til det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan kun sige, at hvilke regler der skal gælde i Danmark på de her områder, tager regeringen stilling til ud fra, hvad der tjener danske interesser og danske synspunkter. Det undrer mig, at hr. Keld Albrechtsen ikke er villig til at anlægge samme holdning, men det vil altså være regeringens indstilling.

Hele debatten her viser jo kun, at det ud fra enhver betragtning ville være en kolossal fordel for Danmark ikke at have den retlige undtagelse, for i så tilfælde ville Danmark sidde med ved det bord, hvor man træffer beslutning om EF-direktivet om familiesammenføringer og om ændringen af forordningen vedrørende indvandre- re og sociale rettigheder.

KL 14.45

Da begge de pågældende dokumenter skal vedtages med enstemighed i EU, ville Danmark altså ved at sidde med ved bordet afgørende kunne påvirke indholdet og sige ja til det, hvis det tjente danske interesser.

Ved at have undtagelsen er Danmark uden for, så kan Danmark ikke påvirke det. Så er Danmark altså nødt til at tage stilling til det, som andre har siddet og besluttet, og der har jeg forstået, at hr. Keld Albrechtsen er villig til allerede på forhånd at skrive en blankocheck og sige, at uanset hvad de andre vedtager, skal Danmark bare følge det. Det overrasker mig meget.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan så bare konstatere, at statsministeren altså er villig til at bringe sig selv og sin regering i den situation, at han først vil gemme sig bag ved den danske undtagelse for at få lov til her i Folketinget at gennemføre rettigheder på uanstændigt lavt niveau som danske særregler, og derefter vil han gå ud til den danske befolkning og sige: Nu skal disse danske særregler, som vi lige har vedtaget, ophæves, for nu ønsker vi at få den danske undtagelse ophævet.